

ASLI TOHUMCU • Durmadan Leyla

ASLI TOHUMCU Aralık 1974'te Leverkusen'de doğdu, Bursa'da büyüdü. İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrenimi gördü; çeşitli yayınevlerinde editörlük, TRT 2'de sunuculuk ve danışmanlık yaptı; kitap ekleri çıkardı. 2003'te *Abis*, 2006'da *Yok Bana Sensiz Hayat*, 2010'da *Şeytan Geçti* ve *Taş Üyküsü*, 2014'te *Ölü Reşat*, 2017'de *Sevil de Sevme* adlı kitapları yayımlandı. 2015'te Kutlukhan Kutlu ile *Güçoburlar* adlı derlemeyi hazırladı. Kitapları çeşitli dillere çevrilen Tohumcu, *Kadın Öykülerinde İstanbul*, *İstanbul Sokakları* (101 Yazardan 100 Sokak) ve *Merhaba Asker* adlı derlemelere öyküleriyle katkıda bulundu. 2017'de *Sevil de Sevme* (Seyhan Argun'un çizgileriyle) adlı öyküsü yayımlandı. *Çocuklar İçin Bolbadım Günlükleri*, *Eksimus Serüvenleri*, *Karadankaçanlar*, *Dünyayı Döndüren Kız*, *Üç, İki, Birr, Ateş!* ve *Hışır Hışır Kırt Kırt* adlı kitapları yazdı. Kızı Tomris'le İstanbul'da yaşıyor.

İletişim Yayınları 2609 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 449

ISBN-13: 978-975-05-2407-3

© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)

1. BASKI 2018, İstanbul

EDİTÖR Levent Cantek

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ "Berlin'den bir sokak sanatı örneği"

UYGULAMA Hüsnu Abbas

DÜZELTİ Güneş Akkor

BASKI Usta Ofset Ambalaj ve Matbaacılık · SERTİFİKA NO. 36070

Maltepe Mahallesi, Davuşpaşa Caddesi, Güven İş Merkezi, No: 83,

B Blok, 2. Kat 382-383, Zeytinburnu 34010 İstanbul, Tel: 212.565 44 32

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelicink Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ASLI TOHUMCU

Durmadan Leyla

*şu genç yaşına...
en güzel çağına...*

Durmadan Leyla'daki roman kişilerinde
gerçek kişileri arayanlar aptallık etmiş olurlar.

*“Hayatta hiçbir şeyin ortası yok;
her şey ya çok az ya çok çok.”*

BİR TAKSİCİ

Romanımıza hoş geldiniz

Bıkkınlıkla, “Hay, Apollon’un ağzına sıçayım!” diye bağırırken günlük taze süte girip çıkmaktan neredeyse saydamlaşmış ve teni incelmış incelmış de kopacakmış gibi görünen bedenini geriye, yatağa doğru bıraktı. Bedeni, her renkten parlak ipek yastığın altında kaybolmuş yatağına yumuşak iniş yaparken havaya fırlattığı kartlar da pamuk helva rengi zeminden taş çatlama yarım metre yukarıda, havada dağınık bir şekilde asılı kaldı. Aynı anda milyonlarca kısık sesli iç çekiş duyuldu.

Tebaasının kendisinden bıkmaması gibi dandik konularla ulvi zihnini meşgul etmeye tenezzül etmediğinden, yattığı yerden sürdürdü söylenmeyi: “Ben şikâyetten bıktım, idare dinlemekten bıkmadım. Apollon denen herifin sanattan bir gidim anladığı yok, neden tutarsın onu hâlâ orada! Neden diyorum, neden! Diyorum hep, var bunun bir yerlerde bir tanıdığı. Hayır yani, asırlar kere asırlardır yapıyor bu işi, biraz geliştir kendini, değil mi ama! Beni şöyle atletik ve kıvrak, aleti ok gibi ve yeterince erkeksi resmettirmek bu kadar mı zor! Kaldırın şunları, görmesin gözüm!”

Kartlar görünmez bir el değmişçesine oldukları yerde yana doğru süpürüldüler ve odanın böyle durumlarda pek münasip bir şekilde kendiliğinden hızla açılıveren mor kapısından dışarı atıldılar. Kartların gidişini marazi bir elemle izleyen Eros, kirpiklerini, hani görebilseniz aşktan kudurup donunuzu indirerek ona doğru koşacağımız bir edayla kırıştırtarak gözlerini kapattı. “Vallahi şurama kadar geldi,” diye devam etti, eliyle erkekliği hizasında bir yeri işaret ederek. Çünkü gözlerini bile isteye yumabilse de çenesini kapalı tutmayı kesinlikle beceremeyen bir tanrıydı.

Aşkın, sevişmek kadar konuşmak manasına da geldiğine kuvvetle inansa bile, hangi ara hoşsohbet bir tanrı olmanın bu derece uzağına düşmüştü hatırlayamıyordu. Buna rağmen, kendi ve sadece kendi varlığına umutsuzca âşık olduğundan, alıkoyamıyordu da kendini sürekli konuşmaktan: “Bıktım balıketi ya da efemine resmedilmekten...”

Her malın ve amın bir alıcısı olduğunu bilse dahi, aşkta ve hayatta şekle şemale her zaman önem veren bir tanrı olagelmmişti. Ne var ki Zeus’un kendisine tebaa diye tahsis ettiği yeryüzündeki eblehler sürüsü, âşık olmayı tek gecelik ilişkilere ya da evlilik denen, aşkı da cinselliği de öldüren şeye tercih etmeye başladığından beri attığı okların, attığı lafın gelişi tabii çünkü o da bütün tanrılar gibi ayak işlerini hizmetkârlarına yaptırıyordu, işte epey zamandır attırdığı aşk oklarının geri sekmesinden mustarıptı.

Hizmetkârlarından bir tanesi kendini tutamayıp arzu ettiğinden daha yüksek bir sesle, “Kimse artık onu hatırlamıyor diye mi böyle heyheyleleri üzerinde bunun?” deyiverince, yattığı yerde şöyle bir toparlandı. Tanrısallığı kenara bırakıp hatırlayamadığı bir tarihte yazılmış olsalar da halen okunan hikâyelerinden, tipini sikip atmak pahasına olsa da çizilmeye devam edilen karikatürlerinden vesaire bahsetmeyi aklından geçirdiyse de iç geçirip vazgeçti.

“Yunan mitolojisi ölmedi, ölmeyecek!” diye ciyaklamakla yetindi.

Eros’un ciyaklamasını, bir başka hizmetkârının, “İşte şimdi sıçtık,” fısıltısı izledi. Sıçtılsa da kaderin araya girmesiyle yırtmışlardı, şöyle ki:

Eros’un kendisinin bile varlığını unuttuğu habercisi, “YÜKSEK!” diye coşkulu bir çığlık atarak hevesle girdi kapıdan içeri. “Yeryüzünden çok YÜKSEK bir DUYGU dalgası alıyoruz efendimiz Erossss! Aşağıda, nasıl bir ilişki yaşarsa yaşasın egosu hiç zedelenmeyen, her defasında yeniden âşık olabilen biri var, üstelik bu kişi bir DİŞİ!”

Dili olsa o saniye tutulacak olan Eros, “1 Nisan mı?” diye sordu önce. Haberci’nin görünmeyen kafasının iki yana sallanmasıyla oluşan hava akımını dakikalardır nefesini tutuyormuşçasına bir edayla içine çekerken, “Hadi çatlatmasana tanrını!” deyiverdi sabırsızlıkla. “Kimdir, neyin nesidir, neye benziyor anlat!”

Haberci, “Boyu bir altmış beş,” diye girerken söze, Eros, “Pek de yer cücesiymiş,” deyiverdi hayal kırıklığıyla.

Haberci bu yorumu umursamadan sürdürdü anlatmayı: “60 kilo, ancak 58’i gördüğü oluyor. Seni beyaz, saçları vişne renginde. Bir buçuk ay kadar sonra girecek kırk yaşına.”

Yaşını duyunca Eros ipeksi kaşlarını ilgiyle kaldırarak; “Doğru kişiden bahsettiğine emin misin?” diye sordu. Haberci başıyla onaylayınca sabırsızca devam etti. “Aman dayanamayacağım senin kuru anlatımına. Hemen görmek istiyorum bu dişiyi.”

Haberci, “Elbette efendimiz,” diyerek görünmez ellerinden birinin parmaklarını şıklatınca, yardımcılarında ikisi deminden beri kulplarından kavrayarak tuttıkları bakır kazanı getirip Eros’un önüne koyuverdiler. Eros’un ilgiyle eğil-

diği kazandaki su sanki onu görünce şöyle hafifçe dalgalandı ve mavili kremli bir halının üzerine uzanmış, gözleri kapalı bir kadını gösterdi.

Eros, kadının vişne rengi saçlarıyla uyumlu çillerine bakıp hevesle iç geçirince, Haberci, efendisinin aklından geçeni anlamış gibi, “Sırf bu yılın başından beri, tam on beş kişi çillerini saymayı aklından geçirdi, yüce efendimiz. Ancak bu on beş kişiden sadece altı tanesi bunu yüzüne karşı söyleyebilme cesaretini gösterdi, üç tanesi de bu düşünceyi Gtalk, Facebook ve WhatsApp’tan yazarak iletebildi,” dedi.

Eros, “Eee... Kaç tanelermiş peki?” diye sorunca, “Hiçbiri olumlu yanıt alamadığı için bilmiyoruz, her şeyi bilen efendimiz,” cevabını aldı.

Bu arada Dişi, giyilmekten eprimiş siyah eşofman altının belini hafifçe aşağı sıyrarak ince, uzun parmaklarını karnına kaydırınca Eros bir daha iç geçirdi. Dişi’nin biçimli tırnaklarındaki siyaha çalan bordo ojelere bakarak, “Not alıverin biriniz; ilk iş kırmızı ya da nar çiçeği ojeye geçmesini temin edelim,” deyince hizmetkârlardan biri, her nasılsa odaya kalmış kartlardan birinin resimsiz yüzüne notunu aldı.

Dişi, parmaklarını göbük deliğinden aşağı kaydırırken, “Ne iş yapar?” diye sordu Eros, gözlerini göbük deliğinin etrafındaki üç-dört tane sarı, yumuşak tüyden alamayarak.

“Edebiyatçı, entelektüel efendimiz,” dedi Haberci. “Çođunluk ezilen kesimle, kadınlarla ve LGBTİ’lerle ilgili depresif öykü ve romanlar yazıyor.”

“O ne?” diye sordu Eros. “LG şeysi yani.”

Haberci, “LGBTİ,” diye tekrarladı. “Lezbiyen, gey, biseksüel, trans, interseks, efendimiz.”

“Ah, yemin ediyorum çok tatlı,” dedi Eros hayallere dalarak, “en kısa zamanda bir tanışma ayarlayın bana bu kesimle.”

Haberci, efendisinin bu yorumunu duymazdan gelerek devam etti bilgi vermeye. “Edebiyatını dünyayı değiştirme-

ye adanmış diyebiliriz Dişi için. Özellikle kadın hakları mücadelesi açısından düşündükleri ve yapmayı hedefledikleri...”

Darlanarak, “Anladık, Haberci, bıraksam ayaküstü tez yazacaksın. Satıyor mu bari dünyayı kurtarmak?” diye sözünü kesti Eros, habercisinin.

Haberci cıklayınca, Eros zarif elleriyle istenmeyen bir şeyi itercesine bir hareket yaparak, “Nefesi kokar bunun, kim ne yapsın bunu?” diye kestirip attı.

Haberci, “Değişik mecralara yazı yazarak geçiniyor, durumu çağdaşlarına göre fena sayılmaz aslında, babası birinci dereceden emekli devlet memuru, annesi de emekli edebiyat öğretmeni, şimdilerde bir etüt merkezinde çalışıyor hat-ta,” diye açıkladı.

“Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün, diyorsun da bize ne bundan Haberci?” diye ulvice sıkıntılıandı Eros.

Haberci, “Yani efendimiz,” diye sürdürdü açıklamayı, “ailesi maddi desteğini eksik etmiyor Dişi'den. İtibarı yüksek, para kazanamıyorsa da değer verilen bir yazar.”

“Babasının sırtından geçinen bir kadın hakları mücadelecisi ha!” dedi Eros, görseniz sonsuza dek alay konusu olmaktan gocunmayacağınız bir edayla sırtarak. “Neyse. Tutkulu olur yazarlar, en azından benim gençliğimdekiler öyleydiler,” dedi Eros ve tam saatlerce sürecek bir monoloğa başlayacaktı ki kendini bile şaşırtarak, “Peki... şu an tam olarak ne yapıyor?” diye sordu. Sorar sormaz da pişman oldu. Yeryüzündeki fanilerin yaşayışı, bazı açılardan ona hâlâ filin hortumuyla kıcımlı yıkamak kadar çekici geliyor ve hüzünlenmesine yol açıyordu.

Eros'un sorusuyla gözlerini tekrar kazana çeviren Haberci bir müddet gırtlığına tüy kaçmış gibi gıdıkladıktan sonra, “Kendisiyle oynuyor, efendimiz,” diye fısıldadı, ancak kendisi, kendisiyle oynarken efendisine yakalansa hissedeceği bir utançla.

Bu karşılık üzerine Eros'un ilgisi ve aleti iyice kabardı, kendini tutamayarak, "Gelmedi ki şu Dişi gibi bir fani tanrılar katına," deyiverdi. Hemen kendini toparlayarak, "Zıyanlık tabii bir yanıyla ama bu defalık mazur göreceğim," dedi. "Evet, başka neler anlatabilirsin bana bu Dişi'yle ilgili?" diye sordu.

"Yeni boşandı," diyen Haberci'nin yanıtı kazandan gelen iç gıcıklayıcı inleme arasında güme gitti.

Eros kabarmış erkekliğine dokunarak iç geçirdi ve hemen üzücü bir şeyler düşünmeye çabaladı. Zeus'a çok gıcık kapıldığı bir seferinde istifasını verip bir Sentor'un sırtında Olimpos Dağı'ndan aşağı inmeye niyetlenmesini, pek afili bir havada başladığı bu isyanın, kaba etinin Sentor'un eyersiz sırtında su toplaması ve Dağ'ın aşağısında gidilecek bir yer bulunmamasını keşfetmesiyle kâbusa döndüğü günü anımsadı. Nihayet erkekliği sönünce, "Evetttt, nerede kalmıştık Haberci?" dedi.

Haberci, "El ve ayaklarının güzelliğinin öne çıktığını söyleyebiliriz, efendimiz," diye devam etti. "Hele bacaklarını görmemiz lazım. Göğüslerini de beğeniyor."

Eros merakla kazana eğilerek, "Yaklaşırın biraz görüntüyü canım, bu ne böyle!" dedi. "Hımm, portakal gibi göğüsleri, güzelli. Başka?"

"Poposunu sevdiği söylenemez pek," dedi Haberci. "Karnını da bir türlü düzleyememesini bayağı dert ediniyor."

"Aldırın o zaman o da canım, ne var bunda dert edilecek. Yok mu bildiğimiz iyi bir estetikçi, yönlendirelim hemen," dedi Eros.

"O iş yaş, bilge efendimiz," diye karşılık verdi Haberci. "Fiziksel güzelliği dert edinmeyi kendine kesinlikle yediremiyor. Zekâsıyla övünmeye ve övülmeye pek alışkın, pek düşkün diyebiliriz."

Eros bunaltıyla, "Ah, şu yaratıcı kadınlar," dedi. "Başka?"

diye ekledi sabırsızlıkla.

Haberci bir an kafasındakileri toparlamaya çalışır gibi durdu. “Eee, Türkiye’nin İstanbul şehrinde kutu kadar bir evde yaşıyor. Çevresi geniş, muhabbetli biri olarak tanınıyor. Ancak ziyadesiyle duygusal ve heyecanlı. Ya deli oluyor mutluluktan ya da kendini balkondan aşağı atması geliyor mutsuzluktan.”

Eros, “Aman Hades kulağına kurşun,” diyerek tebaasından en yakınındaki birinin görünmez kafasına parmağını tıklattı. “Asklepios’a haber salın da hemen bir antidepresan yazıversin.”

Haberci hemen cep telefonuna davranarak bir sesli mesaj attı. Gözü telefona kayan Eros, “Dokuz mu o?” diye sordu.

“Hayır, efendimiz,” diye yanıt verdi Haberci. “Dokuzu baharda piyasaya sürecekler, sürülmeden bir ay önce elinizde olur mutlaka.”

“İyi, iyi,” dedi Eros heyecanının sesine yansımaya engel olamayarak. “Gönderiyorlar, ayıp olmasın diye kullanıyorum işte ben de, yoksa meraklısı olduğumdan değil. Pekâlâ... Neler var bakalım şimdi elimizde bu Dişi’yle ilgili başka? Ha, bir de adı ne?”

Haberci efendisine yaklaşmış izin istedikten sonra kulağına kısacık bir şeyler fısırdı.

Eros, “İsmiyle müsemma ama daha şehvetli bir şey bulunabilir pekâlâ. Değiştirmeyi düşünür mü bir araştırın,” dedi. “Sausları da artabilir şöyle fiyakalı bir isimle.”

Haberci, “Hayatta en takıntılı olduğu konu adıyla soyadı maalesef, efendimiz,” diye bildirdi. “Adını bizzat babası koymuş. Hep babasını örnek aldığından soyadından vazgeçmeyi de asla düşünmüyor.”

Eros, “Sözde güçlü kadınların en gıcık olduğum özelliği,” diye şarladı, ardından romantik bir iç çekişle, “Ah, aşkından erkeğinin aletini ağzına, adını kafa kâğıdına almak-

tan başka şey istemeyen o tutkulu kadınları özlüyorum,” diye ekledi.

Haberci, “Dişi’nin tutkudan anladığı bu dediklerinizin tam aksi aslında, efendimiz,” deyiverdi kendini tutamayarak.

“Olabilir... de, bana ne bundan Haberci!” karşılığını verdi Eros. “Şimdi n’apıyor?” diye sordu ardından.

Haberci gözünü tekrar kazana çevirerek, “Hazırlanıyor,” diye açıkladı. “Bu akşam bir randevusu var.”

“Ay, kıçına ip mi bağlıyor, doğum kontrolünden anladıkları bu mu şimdilerde?” diye sordu Eros hayretten az kaldı kazana düşecek gibi olarak.

“O bir tanga efendimiz,” dedi Haberci. Eros’un her zamankinden daha tuhaf baktığını görünce de, “Yeni nesil don,” diye açıkladı.

Eros dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi ve “Ben de istiyorum bundan, mümkünse parlak renklerinden olsun,” diye buyurdu. “Biriniz kredi kartımla alıversin hemen.”

Asırlardır Eros’un dizinin dibinde durmaktan ve onun yakınmalarını dinlemekten kendini kesecek derecede bunalmış tebaada bu alışverişi gerçekleştirmek konusunda ciddi bir itiş kakış yaşandı.

“Hangisine taksit yapıyorlarsa o kartı kullan, hediye para birikiyor mu diye sormayı da unutma sakın,” diye tembihledi Eros yola koyulan hizmetkârını. Ardından tekrar Haberci’ye döndü. “Eee Haberci? Akşama randevusu var diyordun? Kiminle, nerede! Kerpetenle mi laf alacağız ağzından şekerim,” diye ciyaktı. Ciyaklaması kazandaki suyu bir kez daha dalgalandırdı. “Hem... madem randevusu var, neden kendiyile oynuyor?”

Haberci, efendisine bu dışiden bahsettiğine pişman olur gibi olmuştu ama artık bu bahsi geri alamayacağından, “Orgazmla ilgili bir kitabı başucundan ayırmıyor şu sıralar,” diye açıklamaya girişti. “O kitapta, seksten önce yapılan mas-

tür...” Devam etmeden önce boğazındaki gıcığı öksürerek geçiştirdi, “...basyonun sekste boşalmayı kolaylaştırdığını okuduğundan beri...”

“Ay yazık, canımmm,” diye lafını kesti Eros Haberci'nin. “Çok mu zor boşalıyor?”

“Yok öyle değıl, efendimiz...” dedi Haberci. “Şey... şeyden dolayı...”

“Neyden dolayı Zeus'un cezası, konuşsana!” diye bağırdı Eros.

“Bulunduğı coğrafyadaki erkeklerin, efendimiz... nasıl desem... mesela adam gibi bir dil atmayı bile bilmemeleri yüzünden.” Baktı ki Eros anlayamadı ne dediğini, “Yani... ya da... parmak atmayı pandik atmak sanmaları yüzünden diyelim,” diye ekledi.

“Hep arkadan mı yapıyorlar peki bu işi?” diye hayretle sorunca Eros, Haberci'nin bir an gözleri karardı. “Bir keresinde ben de Pegasus'un tekine arkadan yaklaşmaya kalkmıştım da...” diye söze başlayan Eros'un lafın gerisini getirmesinden korkan Haberci tam araya girecekti ki Eros birden elini aletine götürüp yüzünü acıyla buruşturdu ve şükür ki kendiliğinden sustu.

Eros'un jetonunu düşürmek isteyen Haberci, “Öyle değıl efendimiz,” diyerek bitirdi odadaki gergin sessizliğı. “Ön sevişmeyi, hatta sevişmeyi bilmedikleri ve Dişi uzun süredir... nasıl desem... doğıru düzgün sevişmediğı için arada sırada doyuruyor kendini.”

“Ay kıyamam,” dedi Eros kalbî bir üzüntüyle. “İşimiz bitsin çatır çatır sevişir artık. Kiminle bulaşacak peki? Bu aşkın diğer kahramanını tanıma vakti de gelmedi mi!” diye sabırsızlandı Eros.

“Bu akşam buluştuğı adama âşık değıl, tek gecelik ilişkilerinden olacak ya da olmayacak. Buluşunca anlayacak orasını,” dedi Haberci çekinerek. “Biraz da o yüzden yapıyor

mastürbasyonu. Aslında yanlış aktardım size biraz, efendimiz. Üzerine atlamamak için doyuruyor kendini.”

“Neye atlamamak için?” diye sordu Eros, görseniz öpmeye doyamayacağınız kaşlarını çatarak.

“Buluşacağı adamın üzerine, efendimiz,” diye açıkladı Haberci.

“Nasıl yani?” diye kükredi Eros. “Az önce böyle sunmuyordun Dişi’yi.”

“Heyecandan ne dediğimi biliyor muyum ben, anlayışlı efendimiz,” diye lafa girdi Haberci tekrar. “Âşık olduğu başka bir adam var, o konudaki birtakım engeller yüzünden böyle oyalanıyor. Adamın adı Mengü; Dişi’den yedi yaş büyük, meşhur bir eleştirmen.”

Eros, “Aman aman, tam tencere kapak,” diye girdi araya burun kıvrarak. “İyi hoş da... Yazarla eleştirmenin aşkını kim okur Zeus aşkına!” diye hayıflandı.

“Evet, bu aşktan bir destan çıkmaz, yüce efendimiz,” diyerek efendisine hak verdi Haberci. “Ancak iç gıcıklayıcı bir ilişki çıkacağı kesin. Kumrular gibi sabahlara kadar sohbet ediyorlar birbirlerinden sıkılmadan. Pek güzel dinliyorlar birbirlerini. Fikir ayrılıkları bile bir birikime dönüşüyor. O derece anlaşıyorlar ki asla yargılamıyorlar birbirlerini. Birlikte her şeye gülebiliyorlar; hayata ve hatta birbirlerine. Görseniz, efendimiz, Dişi nasıl güzelleşiyor gülünce.” Haberci bir an soluklanmak için sustu. “Beş altı Dünya ayıdır görüşüyorlar ama tanışıklıkları eskiye dayanıyor. Cesaretini toplayıp bugün yarın açılmasını bekliyoruz Dişi’nin. Bugün yarın derken, gerçekten bugün yarın da olabilir, bir bu kadar süre de geçebilir tabii.”

“Ah, şu yeni nesil erkekler!” dedi Eros, görseniz bir daha başka hiçbir yere bakmak istemeyeceğiniz güzellikteki yüzünü düşürerek. “Bu adam da onlardan biri, değil mi? Gel beni kaldırcılardan.”